RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

DE VOORZITTER VAN DE Ve KAMER RECHTSPREKEND IN KORT GEDING

A R R E S T

nr. 266.278 van 2 april 2026

A. 247.132/V-2072

In zake: **M. H.,**
woonplaats kiezend
te 5300 Landenne
rue Salm 179 A

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Financiën.

Tussenkomende partij:

N. M.,
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal LAHOUSSE
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

Met een verzoekschrift van 23 januari 2026 vordert verzoeker enerzijds de schorsing van de tenuitvoerlegging van "het koninklijk besluit van 1 oktober 2025 houdende benoeming door bevordering van N. M. in een functie van klasse A3 (adviseur) bij de Federale Overheidsdienst Financiën in een betrekking van het Nederlandse taalkader" en anderzijds de nietigverklaring van dat besluit.

II. Rechtspleging

Bij een beschikking van 28 januari 2026 van de VIIIe kamer is de procedurekalender vastgesteld en is bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 27 maart 2026.

De nota met opmerkingen, het administratief dossier en het verzoekschrift tot tussenkomst zijn ingediend met inachtneming van de procedurekalender.

Met een verzoekschrift van 20 februari 2026 heeft N. M. verzocht als tussenkomende partij te mogen optreden.

Bij een beschikking van 20 februari 2026 van de VIIIe kamer is de zaak naar de algemene rol verwezen.

Bij een beschikking van 23 februari 2026 heeft de voorzitster van de Raad van State de zaak toegewezen aan de tweetalige Ve kamer van de Raad van State.

De heer Erik Bosquet, eerste auditeur bij de Raad van State, heeft een verslag opgesteld op basis van artikel 17, § 4, tweede lid, van de wetten 'op de Raad van State', gecoördineerd op 12 januari 1973**.**

Het verslag is ter kennis gebracht van de partijen.

De heer Frédéric Gosselin, kamervoorzitter, heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, de heer Fabrice Grobelny, adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt, en advocaat Veerle Longree, die *loco* advocaat Pascal Lahousse voor de tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord.

De heer Erik Bosquet, eerste auditeur, heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

De bepalingen betreffende het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten 'op de Raad van State', gecoördineerd op 12 januari 1973, zijn toegepast.

III. Feitenrelaas

1. Bij een koninklijk besluit van 19 december 2014 wordt verzoeker benoemd tot statutair personeelslid van klasse A1 bij de FOD Financiën, volgens de nota met opmerkingen met ingang van 30 september 2014. Op 11 maart 2018 wordt hij met ingang van 1 april 2018 benoemd in klasse A2.

2. Op 28 november 2022 wordt in het *Belgisch Staatsblad* een bericht bekendgemaakt houdende "incompetitiestelling" van betrekkingen in klasse A3 die bij wege van bevordering naar de hogere klasse zullen worden ingevuld. Het betreft onder meer "1 betrekking waaraan de functie is verbonden van Adviseur A3 - Expertise Fiscale fraudebestrijding - CAF (functieclassificatie: EF_015) bij de

centrale diensten van de Algemene Administratie van de Bijzondere Belastinginspectie (Coördinatie Anti-Fraude) (P&O-code: A3-1022-226)".

Het profiel voor die functie wordt eveneens bekendgemaakt en de procedure verloopt in de volgende fasen:

- fase 1: onderzoek van de ontvankelijkheid van de kandidaturen;
- fase 2: evaluatie van de technische competenties;
- fase 3: mondeling onderhoud waarin het functioneren in het algemeen van de kandidaat wordt beoordeeld;
- fase 4: eindresultaat.

In verband met de laatste fase wordt bepaald dat "de laureaten worden gerangschikt op basis van de score in fase 3" en dat "de kandidaten die laureaat zijn van een in de vacantverklaring (zie fase 2 – kandidaten die vrijgesteld worden van de evaluatie van de technische competenties) bedoelde vergelijkende selectie voor overgang naar een functie A2 of van de hiermee overeenstemmende proef over de beroepsbekwaamheid of van een loopbaanexamen dat toegang verleende tot de betrekkingen van eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur, [prioriteit] hebben voor de toekenning van de vacante betrekkingen (…) ten opzichte van de kandidaten die de evaluatie van de technische competenties wél dienden af te leggen".

3. Verzoeker en de tussenkomende partij stellen zich kandidaat.

4. Op 9 maart 2023 wordt hun bevestigd dat ze voldoen aan de deelnemingsvoorwaarden.

5. Op 13 september 2024 wordt verzoeker verzocht het schriftelijke examengedeelte voor de evaluatie van de technische competenties af te leggen (fase 2), waarvoor hij 81,94 % behaalt.

De tussenkomende partij is vrijgesteld van dat examengedeelte.

6. Op 13 mei 2025 leggen ze allebei het mondelinge examengedeelte af (fase 3).

7. Na afloop van dat mondelinge onderhoud worden voor elk van hen een motivatiefiche betreffende het mondelinge onderhoud en een verslag opgemaakt evenals een door alle leden van de examencommissie goedgekeurd overzicht van het aantal punten dat ze allebei behaald hebben: 65,56 % voor verzoeker en 65 % voor de tussenkomende partij.

8. Via e-mails van 22 mei 2025 worden ze op de hoogte gebracht van hun resultaten en wordt hun het volgende meegedeeld: “Voor de kandidaten die overblijven na fase 3, worden de laureaten gerangschikt op basis van de modaliteiten beschreven in fase 4 van het desbetreffende dienstorder.”

9. Met een “nota voor het directiecomité” van 10 juni 2025 (AD 26) stelt de administrateur-generaal van de Bijzondere belastinginspectie aan het directiecomité voor om de tussenkomende partij in de kwestieuze functie te benoemen op basis van de opgestelde rangschikking, die “is gebaseerd [op] de score in fase 3. Hierbij werd rekening gehouden met het feit dat de kandidaten die werden vrijgesteld van de evaluatie van de technische competenties (de kandidaten die laureaat zijn van een vergelijkende selectie voor overgang naar een functie A2 of van de hiermee overeenstemmende proef over de beroepsbekwaamheid of van een loopbaanexamen dat toegang verleende tot de betrekkingen van eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur voor de Algemene Administratie van de Fiscaliteit) voorrang hebben op de andere kandidaten (de kandidaten die deze evaluatie wél dienden af te leggen) bij het toekennen van de vacante betrekkingen”.

10. Op 27 juni 2025 beslist het directiecomité “bij geheime stemming unaniem het in voornoemde nota opgenomen voorstel te volgen”.

11. Met een e-mail van 29 juli 2025 wordt dit voorstel tot benoeming van de tussenkomende partij, samen met het voormelde relevante uittreksel uit de notulen van de vergadering van het directiecomité en de voormelde nota van 10 juni zoals vermeld in de nota met opmerkingen, ter kennis gebracht van verzoeker. In die kennisgeving staat het volgende:

> “Als u zich door dit voorstel benadeeld voelt, kan u binnen een termijn van tien werkdagen te rekenen vanaf de eerste werkdag na de ontvangst van deze kennisgeving, een klacht indienen bij het directiecomité op een van de volgende wijzen: per aangetekende brief, bij een persoonlijk overhandigde brief of via e-mail (alb@minfin.fed.be). De klacht is slechts tegenstelbaar op voorwaarde dat de kandidaat over een ontvangstbewijs beschikt waaruit de afgifte van de klacht blijkt. Als u gehoord wil worden, moet u dit uitdrukkelijk in uw klacht vermelden. In dat geval moet u persoonlijk verschijnen en kan u zich niet laten bijstaan, noch laten vertegenwoordigen. Een voorwaardelijk verzoek om gehoord te worden wordt niet in aanmerking genomen.”

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker de ontvangst van die kennisgeving de volgende dag per e-mail bevestigt.

12. Bij koninklijk besluit van 1 oktober 2025 wordt de tussenkomende partij met ingang van 1 november 2025 benoemd als adviseur in klasse A3 bij de FOD Financiën in het Nederlandse taalkader.

Dat is de bestreden handeling, die met e-mails van 25 en 27 november 2025 ter kennis is gebracht van verzoeker.

13. Met een e-mail van 1 maart 2026 bezorgt verzoeker als antwoord op de nota met opmerkingen aan de Raad van State bijkomende stukken die "uitsluitend bedoeld zijn om aan te tonen dat hij snel heeft gehandeld en om aldus de spoedbehandeling waarom hij verzoekt te rechtvaardigen, en om te wijzen op de administratieve belemmeringen waarmee hij werd geconfronteerd".

IV. Tussenkomst

Het verzoek tot tussenkomst, ingediend door N. M., wordt ingewilligd.

V. Voorwaarden voor de schorsing

Overeenkomstig artikel 17, § 1, derde lid, van de wetten 'op de Raad van State', gecoördineerd op 12 januari 1973 (hierna: de gecoördineerde wetten), kan de tenuitvoerlegging van een bestuurlijke beslissing slechts geschorst worden indien twee voorwaarden zijn vervuld: de zaak moet te spoedeisend zijn om te kunnen worden behandeld in een beroep tot nietigverklaring, en er dient minstens één ernstig middel te zijn aangevoerd waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling en waarmee de nietigverklaring van de beslissing *prima facie* kan worden verantwoord.

VI. Uiteenzetting van de spoedeisendheid

VI.1. Standpunt van de verzoekende partij

Verzoeker voert aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling hem blootstelt aan het "risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel" omdat hem met onmiddellijke ingang de toegang ontzegd wordt tot de functie van rang A3 en de daarmee gepaard gaande verantwoordelijkheden en ervaring, en dit terwijl hij als eerste gerangschikt werd. Hij stelt dat het nadeel ernstig is omdat het zijn loopbaan rechtstreeks en langdurig aantast: daar hij geen toegang heeft tot de kwestieuze functie en de daarmee gepaard gaande ervaring, is het nadeel dat hij ondervindt niet tijdelijk maar wordt zijn "carrièrepad" rechtstreeks getroffen omdat de noodzaak tot klasse A3 te behoren bepalend is met het oog een latere doorgroei naar klasse A4, zodat het feit dat hem "de toegang tot die functie tijdelijk wordt ontzegd, nog lang zal doorwerken in zijn kansen op een toekomstige bevordering binnen zijn huidige dienst en binnen de administratie". Hij stelt voorts dat zijn nadeel moeilijk te herstellen is omdat de

gevolgen van de bestreden handeling niet kunnen worden hersteld door een vernietigingsarrest, en dat er met spoed uitspraak gedaan moet worden "aangezien met elke dag dat de kwestieuze bevordering gehandhaafd blijft, het ondervonden nadeel ernstiger wordt (…) doordat de loopbaanachterstand groter wordt en het onwettige beroepsvoordeel van [de tussenkomende partij] wordt bestendigd". Volgens hem zou de nietigverklaring "het nadeel niet geheel kunnen herstellen in zoverre dat besluit uitwerking blijft hebben", en garandeert in het geval van een nietigverklaring niets dat hij "op dat ogenblik benoemd zou kunnen worden in die functie van klasse A3, aangezien niet vaststaat dat er binnen de dienst Coördinatie anti-fraude (CAF) voortdurend nood is aan die functie". Hij maakt voorts duidelijk dat het beroep bijna 60 dagen na de kennisgeving van de bestreden handeling is ingesteld, omdat hij die tijd nodig had om zijn beroep volledig en nauwkeurig te kunnen voorbereiden.

Verzoeker voert naast dat beroepsschade ook een moreel nadeel aan, gelet op het feit dat de bestreden handeling geringschat dat hij zich meer dan tien jaar in de CAF heeft ingezet en ze afbreuk doet aan zijn professionele erkenning, dat de tussenkomende partij op grond van haar graad "toezicht en mogelijk invloed zal kunnen uitoefenen op zijn werk terwijl haar bevordering in de dienst het gevolg is van een onwettige beslissing", en dat haar onregelmatige benoeming "afbreuk doet aan zijn gewettigd vertrouwen in het feit dat bevorderingsprocedures binnen de administratie volgens de beginselen van regelmatigheid, onpartijdigheid en gelijkheid verlopen".

Hij betoogt voorts dat de bestreden handeling ingaat tegen het algemeen belang in zoverre ze ertoe leidt dat "de administratie op basis van een onwettige procedure een wedde toekent alsook de voordelen die bij een functie van klasse A3 horen" en dat de handhaving van die situatie een weerslag heeft op de openbare middelen.

VI.2. Beoordeling

Spoedeisendheid in de zin van artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten kan niet voortvloeien uit louter het feit dat een uitspraak ten gronde pas in een min of meer verre toekomst zou volgen. Ze kan slechts erkend worden wanneer de verzoekende partij aantoont dat de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling nadelen zou meebrengen die zo onmiddellijk en ernstig zijn dat men ze niet kan laten plaatsvinden in afwachting van de uitkomst van de procedure tot nietigverklaring. Overeenkomstig artikel 4, § 1, eerste lid, 5°, van het koninklijk besluit van 19 november 2024 'tot bepaling van de rechtspleging in kort geding en tot wijziging van diverse besluiten betreffende de procedure voor de afdeling bestuursrechtspraak van

de Raad van State' dient de verzoekende partij vanaf het begin in haar verzoekschrift concreet aan te tonen, in voorkomend geval met behulp van stukken, welke omstandigheden de spoedeisendheid feitelijk rechtvaardigen, aangezien de Raad van State geen rekening mag houden met gegevens die na het indienen van het verzoek tot schorsing worden aangevoerd. Spoedeisendheid kan niet worden aangetoond aan de hand van enkel een theoretische uiteenzetting of precedenten, en evenmin aan de hand van algemene beschouwingen, maar moet zo worden aangetoond dat men kan inschatten welke concrete risico's de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor de verzoekende partij zou kunnen meebrengen. Daaruit volgt dat het voldoende ernstig nadeel dat als verantwoording van de spoedeisendheid wordt aangevoerd, zeker moet zijn en de verzoekende partij rechtstreeks moet treffen door de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling, en dat de spoedeisendheid een specifieke voorwaarde van het administratief kort geding vormt die losstaat van de voorwaarde dat ten minste één ernstig middel wordt aangevoerd.

Voorts moet er worden op gewezen dat de hervorming die is doorgevoerd bij de wet van 11 juli 2023 'tot wijziging van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973' enerzijds bevestigt dat een administratief kort geding beoogt te voorkomen dat er een "ernstig nadeel" ontstaat (*Parl.St.* Kamer 2022-23, nr. 55-3220/1, 17, toelichting bij de artikelen), en anderzijds, zoals de wetgever duidelijk wenst, niet de bedoeling heeft "de strekking te wijzigen van het begrip spoedeisendheid zoals dat thans gedefinieerd is door de rechtspraak van de Raad van State" (*ibid*, 11, *in fine*). Overigens strekt deze hervorming van de procedure voor de afdeling Bestuursrechtspraak er "onder meer [toe] de doorlooptijd van een gewoon annulatieberoep, zonder procedurele incidenten, […] voor alle dossiers in principe te herleiden tot 18 maanden" (*ibid.,* 19 en 14-15).

In casu, met betrekking tot de aangevoerde beroepsschade, is het vaste rechtspraak dat het risico om niet te worden geselecteerd tijdens een bevorderingsprocedure, inherent is aan elke deelname aan een dergelijke procedure. Het verloop van een beroepsloopbaan is immers altijd ongewis en een bevordering is in principe nooit gegarandeerd: deze zijn dus, behoudens uitzonderlijke omstandigheden die de verzoekende partij *ab initio* in zijn beroep moet aantonen, geen element dat op zich een aanwijzing vormt voor de spoedeisendheid die krachtens de voormelde bepaling van de gecoördineerde wetten vereist is. Verzoeker toont dergelijke uitzonderlijke omstandigheden niet aan, aangezien hij nergens betoogt, en *a fortiori* niet aantoont, dat er een eventuele bevordering naar klasse A4, die hij specifiek aanvoert, zou plaatsvinden of gepland zou zijn voordat een vernietigingsarrest wordt uitgesproken. Dat specifieke aspect van zijn beroepsschade blijkt dus louter hypothetisch. In tegenstelling tot wat hij aanvoert, impliceert de terugwerkende kracht van een arrest houdende vernietiging van de bestreden

handeling bovendien dat de overheid, op straffe van schending van het gezag van gewijsde van dat arrest, in voorkomend geval geen rekening mag houden met de ervaring die de tussenkomende partij op onregelmatige wijze in de kwestieuze functie zou hebben opgedaan. Dat het zou gaan om een "unieke" ervaring van een bijzondere aard binnen de FOD, wat voor de eerste keer op de zitting is aangevoerd, kan niet in aanmerking worden genomen, aangezien dat aspect van de spoedeisendheid nergens in het verzoekschrift wordt aangevoerd.

Voorts is het ook vaste rechtspraak dat morele schade die uit een bestuurshandeling voortvloeit in principe, behoudens bijzondere omstandigheden die de verzoekende partij moet inroepen en aantonen, op passende wijze kan worden hersteld met een vernietigingsarrest, dat immers terugwerkende kracht heeft. De verzoekende partij die met een dergelijk nadeel wordt geconfronteerd, kan in dat geval namelijk aantonen dat de handeling waarvan de motieven een lasterlijk karakter zouden hebben, niet regelmatig was. Opdat een aantasting van de reputatie kan rechtvaardigen dat een bestuurshandeling wordt geschorst, moet worden aangetoond dat die aantasting niet kan worden hersteld met een vernietigingsarrest, wat inhoudt dat zij een zekere ernst vertoont, rechtstreeks uit de bestreden handeling of uit de lasterlijke motieven ervan voortvloeit, en dat die motieven een zekere openbaarheid hebben gekregen. Dat is niet het geval met de aangevoerde aanslag op de "professionele erkenning" die in het verzoekschrift wordt uiteengezet. De "opmerkingen die op de dienst worden gemaakt" over de kwestieuze bevordering, die slaan op de opleidingen over de strijd tegen belastingparadijzen die verzoeker heeft gevolgd en die voor het eerst tijdens de zitting naar voren werden gebracht, kunnen evenmin in aanmerking worden genomen, aangezien ze niet in het verzoekschrift ter sprake zijn gebracht.

Spoedeisendheid, ten slotte, vormt, zoals hierboven reeds is opgemerkt, een voorwaarde voor de ontvankelijkheid die losstaat van de voorwaarde dat ernstige middelen moeten worden aangevoerd, zodat de aangevoerde onregelmatigheid van de bestreden handeling geen invloed heeft op het vaststellen van de spoedeisendheid met betrekking tot het "inzagerecht" dat de tussenkomende partij aanvoert, het vertrouwen van verzoeker in de bevorderingsprocedures en het schaden van het algemeen belang en van de overheidsmiddelen. Het schaden van het algemeen belang en van de overheidsmiddelen staat hoe dan ook los van de persoonlijke situatie van verzoeker en kan als dusdanig geen grond opleveren om te stellen dat er, wat hem betreft, sprake is van spoedeisendheid.

Er is geen spoedeisendheid aangetoond.

In die context is er in deze fase van de procedure geen reden om de exceptie van onontvankelijkheid die de verwerende partij aanvoert, te behandelen.

OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE:

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst ingediend door N. M. wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel op 2 april 2026 door de Ve kamer van de Raad van State, samengesteld uit:

Frédéric Gosselin,	kamervoorzitter,
Gregory Delannay,	hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,	De voorzitter,
Gregory Delannay	Frédéric Gosselin